

Lovforslagets Indhold med de dertil stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3dje Behandling sættes til Forhandling under et.

Ordføreren (Høst): Jeg kan i det hele henholde mig til den afgivne Betænkning og skal kun tillade mig dertil at knytte nogle faa Bemærkninger.

Det er blevet sagt — med Rette eller Urette, det ved jeg ikke — at Lovforslaget er fremkommet af Hensyn til de forestaaende Valg. Hvad enten det nu er saa eller ikke, formener jeg, at det er en smuk Tanke, der ligger til Grund for Forslaget, nemlig den at vise sin Erkendtlighed mod Veteranerne fra Treaarskrigen i Anledning af, at det nu i Aar er 50 Aar siden det første Krigsjaar. Imidlertid har Udvalgets Flertal ikke kunnet tiltræde Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det er vedtaget af Folketinget. Det gaar jo ud paa, at der til alle Deltagerne i Treaarskrigen skulde betales et Beløb af 100 Kr. uden Hensyn til, om de ere trængende eller ikke. Det har Flertallet ikke ment at kunne tiltræde, dels vilde det medføre en meget betydelig Udgift for Statskassen, nemlig omtrent 1½ Mill. Kr., efter hvad man har kunnet oplyse, og det er sin Sag at vedtage en saa stor Bevilling, naar vi først faa Lovforslaget op i de allersidste Dage af Samlingen, saa at man ikke har saa overordentlig megen Tid til at overveje Sagen nøjagtig. Dels har Flertallet ment, at der var noget stødende i at give Penge uden Hensyn til, om vedkommende ønskede dem eller ej, i Anledning af deres Gerning i Krigen. Der er vist ikke saa faa af Deltagerne, der helst ville betakke sig for at faa dette Beløb. I det hele taget er der noget stødende i at betale den Slags Ofre for Fædrelandet med Penge, naar det ikke sker i Form af Understøttelse til trængende. Derfor har Flertallet ikke ment at kunne gaa ind herpaa. — Et andet Spørgsmaal, som har været fremme, er det, om man ikke kunde have præget en Erindringsmedaille og saa uddelt den til alle Deltagere i Krigen. Det var en Tanke, om hvis Rigtighed alle Udvalgets Medlemmer vare enige, men da vi fik Lovforslaget saa sent herop, og det var nødvendigt, hvis Tanken skulde gennemføres, at indhente forskellige Oplysninger, f. Eks om, hvor meget en saadan Medailles Prægning skulde koste, hvorledes Tegningen skulde være, og om den kun skulde tildeles ¹Kombattanter eller ogsaa

alle, som havde været med i en Hærafdeling, uden Hensyn til, om de havde deltaget i Kampen eller ikke, have vi ment, at det i ethvert Tilfælde i denne Samling vilde være umuligt at kunne stille noget bestemt Forslag i saa Henseende. Vi havde derfor kun tilbage at tage under Overvejelse, om vi ikke skulde indskrænke Lovforslaget til en Jubilæumsgave til de gamle Krigere, som nu maatte sidde i smaa Kaar. Det er jo nu gamle Folk i 70erne de fleste af dem, og det fejler vist ikke, at mange af den sidste under meget trykkede Omstændigheder, og at der derfor er meget god Grund til at gøre dem en Glæde ved at give dem en saadan Jubilæumsgave af en Pengesum, som vistnok i mange Tilfælde vil være af Betydning for dem. Derfor har Flertallet i Udvalget tilladt sig at foreslaa, at Lovforslaget opfattes paa en saadan Maade, at der bliver stillet en Sum til Finansministerens Raadighed til Understøttelse af disse gamle Krigere. Det er selvfølgelig, at der først skal tages Hensyn til deres Trang og dernæst ogsaa til den Maade, hvorpaa de have opført sig i Krigen. Ved „Trang“ have vi ikke just blot forstaaet Trang i egentlig Forstand, saaledes at de skulde være saa trængende, at de vare nødte til at henvende sig til Fattigvæsenet, vi have kun tænkt paa, at det var Folk, som sad i smaa trykkede Kaar, og vi have tillige forudsat, at man vilde gaa frem paa en human Maade ved Uddelingen af denne Pengeunderstøttelse, saaledes at der ikke bliver foretaget alt for detaljerede Undersøgelser om vedkommendes Trang. — Med Hensyn til den Sum, vi have ment skulde stilles til Raadighed, have vi troet at kunne gaa til et Beløb af 300,000 Kr. Som det vil ses af Betænkningen, have 2 Medlemmer i Udvalget egentlig helst villet nøjes med at give 200,000 Kr., men efter Omstændighederne have vi dog ment at kunne gaa med til et Beløb af 300,000 Kr. — Flertallet i Udvalget skal altsaa tillade sig at foreslaa, at der stilles en saadan Sum til Raadighed for den højtærede Finansminister til Understøttelse af disse gamle Krigere, og at denne Sum for øvrigt skal uddeles paa samme Maade som efter det oprindelige Forslag paatænkt. Det skal saaledes ikke komme i Betragtning, at vedkommende allerede har anden Understøttelse som Alderdomsunderstøttelse eller Fattighjælp. Jeg skal med disse faa Bemærkninger tillade mig at anbefale det høje Ting det foreliggende Ændringsforslag til Vedtagelse.